

Klasa:
Urbroj:

Zagreb, _____ 2018.

**ODBOR ZA ZAKONODAVSTVO
HRVATSKOGA SABORA**

- Predmet:** Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 347. (1) u vezi članka 89. (7) i članka 303. prethodnog Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 110/97, 27/98 - ispravak, 50/00 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04, 84/05 - ispravak, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 77/11 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske – u daljnjem tekst: Kazneni zakon/97) – sada članka 293. (1) u vezi članka 87. (6) i 305. Kaznenog zakona na snazi od 1. siječnja 2013. (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak i 101/17 – u daljnjem tekstu: Kazneni zakon/11), povezano s člankom 4. (2) Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 28/13 i 33/15), člankom 1.a., 3., člankom 4. Kaznenopravne konvencije o korupciji (Narodne novine, broj 11/00) i drugim Međunarodnim konvencijama, člankom 31. i 141. Ustava Republike Hrvatske (predlagatelj: prof. dr. sc. Goran Dodig, zastupnik u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade
- Veza:** Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/18-05/06, urbroja: 65-18-03, od 17. svibnja 2018. godine

Na temelju članka 209. stavka 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske o predmetnom Prijedlogu za davanje vjerodostojnog tumačenja (predlagatelj: prof. dr. sc. Goran Dodig, zastupnik u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

U Prijedlogu za davanje vjerodostojnog tumačenja traži se da zakonodavac da tumačenje je li sudski vještak odgovorna osoba u smislu članka 347. stavka 1. u vezi s člankom 89. stavkom 7. Kaznenog zakona/97, odnosno članka 293. stavka 1. u vezi s člankom 87. stavkom 6. Kaznenog zakona/11, je li vještačenje druga radnja iz zakonskog opisa kaznenog djela iz članka 347. stavka 1. Kaznenog zakona/97, odnosno kaznenog djela

iz članka 293. stavka 1. Kaznenog zakona/11, te je li dopušteno vještačenje obavljeno kako se moralo obaviti, kvalificirati i sankcionirati kao radnju koja se nije smjela obaviti ili da nije obavljena radnja koja se morala obaviti. Na navedene okolnosti u predmetnom Prijedlogu predlagatelj predlaže dati negativne odgovore. Također, predloženo je i davanje vjerodostojnog tumačenja članka 303. Kaznenog zakona/97, odnosno članka 305. Kaznenog zakona/11.

Uvodno, valja istaknuti da kazneno djelo primanja mita iz članka 293. stavka 1. Kaznenog zakona/11 čini službena ili odgovorna osoba koja zahtijeva ili primi mito, ili koja prihvati ponudu ili obećanje mita za sebe ili drugoga da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koja se ne bi smjela obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koja bi se morala obaviti.

S obzirom na počinitelja, kazneno djelo primanja mita iz članka 293. Kaznenog zakona je specijalno kazneno djelo, odnosno kazneno djelo koje ne može počiniti svatko, već samo osobe koje imaju određeno posebno svojstvo, u ovom slučaju svojstvo službene ili odgovorne osobe. Navedeno svojstvo čini konstitutivni element kaznenog djela pa u slučaju njegova nepostojanja nisu ostvarena sva obilježja bića kaznenog djela.

Nasuprot pojmu službene osobe koje su definirane taksativnim nabrojanjem u članku 87. stavku 3. Kaznenog zakona/11, koncept odgovorne osobe razrađen je člankom 87. stavkom 6. Kaznenog zakona/11 kojim je propisano da je odgovorna osoba fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Dakle, definicija odgovorne osobe je opisna i može obuhvatiti široki krug osoba, što je i stvarna intencija zakonodavca. Naime, navedena je definicija fleksibilna i ne stavlja u prvi plan ispunjenje strogo formalnih uvjeta, već faktično obavljanje određenih poslova. Upravo zbog navedene karakterističnosti definicije, Kazneni zakon ne navodi taksativno krug osoba koje mogu imati svojstvo odgovorne osobe već postavljaajući općeniti okvir, prepušta sudovima da u svakom konkretnom predmetu u kojem se to pitanje postavi, cijeneći sve okolnosti slučaja, donesu odluku je li neka osoba odgovorna osoba u smislu zakonske definicije. Takva fleksibilnost sadržaja pojma odgovorne osobe u okvirima njene zakonske definicije upravo je nužna da bi Kazneni zakon ispunjavao svoju svrhu zaštite društvenih vrijednosti u njihovom kretanju i razvoju.

S tim razjašnjenjem, stava smo da kada sud daje nalog sudskom vještaku da provede određeno vještačenje u konkretnom sudskom postupku, ujedno tom vještaku povjerava i dio svojih ovlasti, i to onih ovlasti koje se tiču utvrđivanja činjenica važnih za donošenje presude, a što sudskom vještaku daje svojstvo odgovorne osobe. Izvan opisanog konteksta, moguće je da vještak u odnosu na određene poslove koje obavlja neće imati to svojstvo, primjerice u situaciji kada ga za davanje nalaza i mišljenja iz područja svog stručnog znanja angažira neka fizička osoba.

Nadalje, pojam „druge radnje“ iz zakonskog opisa kaznenog djela primanja mita iz članka 293. stavka 1. Kaznenog zakona/11 je tako postavljen i može se tumačiti jedino kao radnja koja pripada krugu ovlaštenja određene službene ili odgovorne osobe. U konkretnom slučaju, držimo da vještak koji obavlja vještačenje po nalogu suda time obavlja radnju koju može obaviti po svome položaju, a iz toga proizlazi i da se ta radnja može smatrati „drugom radnjom“ u smislu bitnih obilježja kaznenog djela iz citiranog članka.

Sve navedeno se odnosi i na bitna obilježja kaznenog djela primanja mita iz članka 347. stavka 1. Kaznenog zakona/97 i definiciju odgovorne osobe iz članka 89. stavka 7. Kaznenog zakona/97 s obzirom da se radi o odredbama ranije važećeg zakona koje su istu materiju regulirale na istovjetan način.

Naposljetku, što se tiče kaznenog djela davanja lažnog iskaza iz članka 303. Kaznenog zakona/97, odnosno članka 305. Kaznenog zakona/11, u Prijedlogu za davanje vjerodostojnog tumačenja ispravno se navodi da je riječ o kaznenom djelu za koje mogu odgovarati sudski vještaci, no time se ne dovodi u pitanje mogućnost da vještaci odgovaraju i za počinjenje kaznenog djela primanja mita iz članka 293. stavka 1. Kaznenog zakona/11 odnosno članka 347. stavka 1. Kaznenog zakona/97.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske je mišljenja da u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za davanje vjerodostojnog tumačenja.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/18-05/06

URBROJ: 65-18-03

Zagreb, 17. svibnja 2018.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno: 18-05-2018	
Klasifikacijska oznaka: 01203/18-02/02	Org. jed. 50391
Uredbeni broj: 65-18-01	Pril. 1 Vrij. ✓

05, 02

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 209. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi ocjene njegove osnovanosti. **Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 347.(1) u vezi članka 89.(7) i članka 303. prethodnog Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 11/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11, 77/11) – sada članka 293.(1) u vezi članka 87.(6) i 305. Kaznenog zakona na snazi od 1. siječnja 2013. ("Narodne novine", broj 125/11, 144/12), povezano s člankom 4.(2) Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj 28/13 i 33/15), člankom 1.a., 3., člankom 4. Kaznenopravne konvencije o korupciji, ("Narodne novine", broj 11/00) i drugim Međunarodnim konvencijama, člankom 31. i 141. Ustava Republike Hrvatske, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio prof. dr. sc. Goran Dodig, zastupnik u Hrvatskom saboru, zaprimljenim aktom od 16. svibnja 2018. godine.**

PREDSJEDNIK
Goran Dodig

Republika Hrvatska
Sabor Republike Hrvatske
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Saborski zastupnik

H6**NP*021-12/18-05/06*6531 18-01**H6

REPUBLIKA HRVATSKA
05 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 16-05-2018	
Klasifikacijska oznaka	Orn jed
021-12/18-05/06	65
Uredbeni broj	Pril Vrij
6531-18-01	

REPUBLIKA HRVATSKA
PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

PREDMET

Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja:

- članka 347.(1). u vezi članka 89.(7) i članka 303. prethodnog Kaznenog zakona, NN 110/1997, 27/1998, 50/2000, 129/2000, 51/2001, 11/2003, 190/2003, 105/2004, 84/2005, 71/2006, 110/2007, 152/2008, 57/2011, 77/2011, sada
- članka 293.(1) u vezi članka 87.(6), i 305. Kaznenog zakona na snazi od 01. 01.2013. NN 125/11, 144/12, povezano s
- člankom 4.(2) Zakona o sudovima NN broj 28/13 i 33/15),
- člankom 1.a.,3., člankom 4. Kaznenopravne konvencije o korupciji, NN 11/00 i drugim Međunarodnim konvencijama,
- člankom 31. i 141. Ustava Republike Hrvatske.

I

Vjerodostojno tumačenje se traži na okolnosti koje čine zakonsko obilježje djela navedenih odredaba KZ i to: je li sudski vještak odgovorna osoba, je li vještačenje „druga radnja“, iz čl. 347.(1) odnosno 293.(1) KZ je li dopušteno vještačenje obavljeno kako se morala obaviti kvalificirati i sankcionirati kao radnju koja se nije smjela obaviti ili da nije obavljena radnja koja se morala obaviti.

Prijedlog se podnosi na temelju članka 208. Poslovnika Sabora Republike Hrvatske, NN 81/13.

II

RAZLOZI su konstitutivni elementi kaznenog djela iz čl. 347.(1) prethodnog i 293.(1) važećeg KZ i to: svojstvo odgovorne osobe, te obavljanje radnje koja se nije smjela obaviti ili neobavljanje radnja koja se morala obaviti.

- ODGOVORNA OSOBA koja može počiniti kazneno djelo protiv službene dužnosti iz članka 347. prethodnog tako i članka 293. važećeg Kaznenog zakona (KZ), u odnosu na sudskog vještaka nije dovoljno određena člankom 89.(7) prethodnog niti člankom 87.(6), važećeg KZ. U odnosu na sudskog vještaka zbog određenih sudskih odluka biva da su difuzne i nesređene što je prostor za arbitriranje o tome je li sudski vještak odgovorna osoba koja može počiniti kazneno djelo protiv službene dužnosti.

1. Prethodni Kazneni Zakon, NN 110/1997, ... 77/2011 propisuje:

„Članak 89.(7) Odgovorna osoba je u smislu ovoga Zakona osoba kojoj je povjeren određeni djelokrug poslova iz područja djelovanja pravne osobe, državnog tijela, i tijela lokalne samouprave i uprave i tijela lokalne samouprave“.

2. Važeći Kazneni zakon propisuje:

„Članak 87.(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe“.

1. Prethodni Kazneni zakon propisuje:

Članak 347.(1) Službena ili odgovorna osoba koja zahtijeva ili primi dar, ili kakvu drugu korist ili koja primi obećanje dara ili kakve koristi da u granicama svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koju ne bi smjela obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koju bi morala obaviti, kaznit će se, ...

Stavak (2) i (3) su drugi oblik istog djela koje počinu službena ili odgovorna osoba.

2. Važeći Kazneni zakon propisuje:

Članak 293.(1). Službena ili odgovorna osoba koja zahtijeva ili primi mito, ili koja prihvati ponudu ili obećanje mita za sebe ili drugoga da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koja se ne bi smjela obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koja bi se morala obaviti, kaznit će se, ...

Stavak (2) i (3) su drugi oblik istog djela koje počinu službena ili odgovorna osoba.

U primjeni članka 89.(7) prijašnjeg Zakona brojnim sudskim odlukama odgovorna osoba jest osoba po zaposlenju kojoj je povjeren određeni djelokrug poslova iz područja djelovanja pravne osobe,...: Pravno stajalište Vrhovnog suda RH izraženo u presudi Kž-43/2005, povodom žalbe USKOK-a na okolnost je li djelo zbog kojeg se netko progoni kazneno djelo, odnosi se na postojanje ili na nepostojanje konstitutivnog obilježja kaznenog djela odgovorne osobe po čl. 89. st. 7. KZ -a, a o kojem ovisi postojanje djela u cjelini. Prema pravnom shvaćanju suda u istoj presudi odgovorne osobe su isključivo osobe kojima je u smislu odredbe čl. 89. st.7. KZ-a povjeren određeni djelokrug poslova iz područja djelovanja pravnih osoba u kojima rade. Tako i presuda VSRH Broj: I Kž 1052/06-3 od 15. 10. 2009. svojstvo službene i odgovorne osobe ima osoba po zaposlenju koja obavlja poslove u ime i za račun pravne osobe. Vrhovni sud RH, kontinuirano brojnim odlukama, među ostalim, odgovorna osoba uvijek je osoba po zaposlenju u određenom pravnom subjektu u čije ime i za čiji račun obavlja poslove ili odgovorna osoba u pravnoj osobi u kojoj obavlja poslove iz djelatnosti pravne osobe. Odluke VSRH: Kž-694/1989, Kž-862/1999, Kž-775/01, Kž-1001/02, Kž-511/02, Kž-985/03, Kž-40/04, Kž-45/04, Kž-883/04, Kž-70/05, Kž-461/05, Kž-43/2005, Kž-206/05, Kž-43/2005, Kž-32/08. U presudi broj Kž 1199/04 kada je sporno obilježje kaznenog dijela (čl. 3. ZKP.) pravno je stajalište Suda da sudu nije dopušteno donošenje osuđujuće presude temeljem čl. 355. ZKP, kojom se optuženik proglašava krivim za počinjeno kazneno djelo, jer mu je prema stanju stvari takvo zaključivanje i donošenje takve presude priječila odredba čl. 3. st. 2. ZKP, prema kojoj se dvojba glede postojanja činjenica koje tvore obilježja kaznenog djela ili o kojem ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je za okrivljenika povoljniji. Navedene odluke dokazuju bitnu razliku u primjeni čl. 341. prethodnog, sada 293. KZ.

-----§-----

Međutim je slučaj, primjenom tih zakonskih odredaba da je sudski vještak osuđen na kaznu zatvora kao odgovorna osoba, po čl.347.(1) i čl. 87.(7) prethodnog KZ sada članka 293.(1) u vezi članka 87.(6) važećeg KZ. što upućuje uz ostalo da su te odredbe difuzne i nesređene, zbog neodređenosti opisa odgovorne osobe kao bića kaznenog djela u čl. 87.7 sada 87.6. KZ što je prostor za nedopušteno arbitriranje **kojom se proširuje i stvara kvalificirani oblik kaznenog djela sudskom odlukom, što je nedopušteno već i navedenim čl. 3. ZKP** prema kojoj se dvojba glede postojanja činjenica koje tvore obilježja kaznenog djela ili o kojem ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je za okrivljenika povoljniji. U odnosu na vještaka takva primjena je u opreci sa kaznenom odredbom 303. sada 305. Kz o odgovornosti vještaka, svjedoka i tumača, i s tim u vezi pravnom načelu prema kojem posebna odredba derogira opću odredbu zakona (lex specialis

derogat lex generalis), i drugim načelima. Navedeno uspostavlja samovolju, pravnu nesigurnost i tragične posljedice.

RADNJA: Osim toga vještak također po članku 347.(1) prethodnog KZ osuđen je i za radnju- vještačenje za koju je u sudskom postupku nesporno da je objektivna, istinita, radnja koja se morala obaviti, a kažnjen za neistinito vještačenje-radnju koja se nije smjela obaviti odnosno da nije obavljena radnja koja se morala obaviti, što je još jedan neodrživi apsurd.

Time i dodatno takvim arbitriranjem sud je odredio takvo kazneno djelo a ne Zakon, što je protivno naravi stvari i načelu zakonitosti, koji glasi:

(1) , članka 2. KZ. Kaznena djela i mogu se propisati samo zakonom.

(2) Nitko ne može biti kažnjen niti se prema njemu mogu primjenjivati kaznenopravne sankcije za djelo koje prije nego je učinjeno nije bilo zakonom ili međunarodnim pravom određeno kao kazneno djelo i za koje zakonom nije bila propisano kojom se vrstom i mjerom kazne počinitelj može kazniti.

(3) članak 31.1. Ustava RH koji glasi: Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo, niti mu se može izreći kazna koja nije bila određena zakonom.

Nadalje, sudske odluke kojima su vještaci osuđeni na zatvorsku kaznu kao odgovorne osobe u suprotnosti su odredbi članka 4.(2) Zakona o sudovima, NN broj 28/13 i 33/15) a glasi:

3. Članak 4.(2) Zakon o sudovima: 4.(2). Odlučivanje u pojedinim pravnim stvarima iz sudskog djelokruga ugovorom se može povjeriti samo arbitražnim sudovima sukladno zakonu.

Stoga vještak ne može po sili toga Zakona biti odgovorna osoba, jer sud i drugo državno tijelo ne može na vještaka prenijeti poslove iz svog djelokruga. Vještaci obavljaju poslove vještačenja u svoje ime i za svoj račun. Propisima kaznenog tako i građanskog prava koje je suvišno navoditi imaju položaj svjedoka i odgovaraju za eventualno lažan iskaz u postupku, kao svjedok, tumač i prevoditelj, posebnom odredbom prije 303. KZ, po važećem članak 305. KZ. Za druge radnje u vezi s tim odgovaraju kao i drugi u skladu sa Zakonom.

Kazneno djelo za vještaka u svojstvu odgovorne osobe, te za vještvo koje je nesporno istinito objektivno koju je morao vještak obaviti a kažnjen za radnju- vještvo koje nije smio obaviti, neobavljenom radnjom koja se morala obaviti, nije činjenično ni pravno propisano po unutrašnjem niti po međunarodnom pravu. Apsurdan je zaključak da vještak ne smije raditi objektivno jer će zato u zatvor.

„Presudom VSRH I KŽ-602/2006 od 7. IX 2006. pravno je stajalište da iskaz vještaka sud cijeni u skladu s načelom slobodne ocijene dokaza kao što cijeni i iskaz svakog drugog svjedoka.“ Prema navedenim propisima u slučaju kada sud sudi vještaka kao odgovornu osobu za djela protiv službene dužnosti i kada radnju koja je izvršena u skladu sa zakonom koja se morala izvršiti kvalificira kao radnju koja se nije smjela izvršiti sudi samovoljno i arbitrarno ne uzimajući u obzir mjerodavni propis a primijenjeni propis je na grub način protumačen. Odluka Ustavnog suda u predmetu U-III-1125/1999 od 13.03. 2000., NN 38/00.

Navedena primjena zakonske odredbe o sudskom vještaku plod je samovolje na fikciji:

a) kao da je zaposlenik u pravnoj osobi koja ima javne ovlasti u čijem predmetu vještači, te
b) kao da je radnja- vještačenje obavljeno kako se moralo obaviti, radnja koja se nije smjela iz čl. 347.1. sada 293.1. KZ tako što je svojevolijski kvalificirao kao radnju koja se nije smjela obaviti ili kao neobavljenom radnji koja se morala obaviti.

Takvu fikciju, i neujednačenost sudske prakse povodom iste molbe brani i Ministarstvo pravosuđa, čime je zloupotrijebljena njegova zadaća.

Naime, jedno je od temeljnih načela vezanih za tumačenje propisa jest da ovlast za tumačenje ima ono tijelo koje je ovlašteno za njegovo donošenje. To je načelo izrijekom izraženo i u Rješenju Ustavnog suda RH broj: U-II- 1265/2000 od 28. rujna 2004. u kojem je Ustavni sud zaključio da iz Ustavne ovlasti Hrvatskog sabora za donošenje zakona proizlazi i njegova ovlast za donošenje vjerodostojnog tumačenja zakona.

III

Međunarodno pravo

1. Kaznenopravna konvencija o korupciji, NN 11/00

Članak 1. a. „državni službenik“ će razumijevati ono što se definira kao „službenik“, „javni službenik“, „gradonačelnik“, „ministar“ ili „sudac“ u državnom zakonu države u kojoj dotična osoba obnaša tu dužnost i s istom primjenom kao u kaznenom pravu;

2. b. izraz "sudac".... uključuje tužitelje i osobe koje rade u pravosudnoj službi;

Članak 3. Svaka zemlja potpisnica donijet će one nužne pravne i druge mjere kojima se prema njenom tuzemnom zakonu, kaznenim djelom smatra čin kada njen državni službenik namjerno, bilo izravno ili neizravno, traži ili primi bilo koju nepripadajuću korist namijenjenu njemu, njoj ili nekom drugom, ili kada prihvati ponudu ili obećanje za takvu korist ne bi li djelovao ili se suzdržao od djelovanja tijekom obnašanja svoje dužnosti.

Članak 4. Svaka zemlja potpisnica donijet će one nužne pravne i druge mjere kojima se prema njenom tuzemnom zakonu, kaznenim djelom smatra čin naveden u člancima 2. i 3., kad se radi o bilo kojoj osobi koja je član bilo kojeg tuzemnog državnog tijela koje ima pravosudne ili upravne ovlasti.

Budući da vještak nije član državnog tijela koje ima pravosudne ili upravne ovlasti u čijem predmetu vještači ne može imati svojstvo odgovorne osobe.

Sudske odluke kojima su vještaci osuđeni kao odgovorne osobe za kazneno djelo protiv službene dužnosti na zatvorsku kaznu za vještačenje i za radnju koja se morala obaviti, članak 347.(1) prijašnjeg i 293.(1) važećeg KZ jesu arbitrarne i po domaćem i međunarodnom pravu, što je u suprotnosti:

- Općoj deklaraciji o ljudskim pravima NN 28/96:

Članak 11. 2. Nitko ne može biti proglašen krivim za bilo koje kazneno djelo počinjeno bilo kojim činom ili propustom koje, u času počinjenja, po unutrašnjem ili međunarodnom pravu nije bio predviđeno kao kazneno djelo. Isto tako se ne može odrediti teža kazna od one koja je bila primjenjiva u času kad je kazneno djelo počinjeno.

- Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima NN 12/1993:

članak 15. 1. Nitko ne može biti proglašen krivim za kazneno djelo počinjeno činom ili propustom, koji po domaćem ili međunarodnom pravu u času počinjenja nije bio predviđen kao kazneno djelo. ...

- Europskoj konvenciji o ljudskim pravima, NN 18/97:

članak 7. 7.1. Nitko ne može biti proglašen krivim za kazneno djelo počinjeno činom ili propustom koji, u času počinjenja, po unutrašnjem ili po međunarodnom pravu nisu bili predviđeni kao kazneno djelo...

- Ustavu Republike Hrvatske:

članak 31. Ustava Republike Hrvatske: Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo, niti mu se može izreći kazna koja nije bila određena zakonom.,

članak 141. Ustava Republike Hrvatske, propisuje: „Međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, čine dio unutarnjega pravnog

poretka Republike Hrvatske, a po pravnoj su snazi iznad zakona. Njihove se odredbe mogu mijenjati ili ukidati samo uz uvjete i na način koji su u njima utvrđeni, ili suglasno općim pravilima međunarodnog prava“.

IV

Navedeno ratificirano međunarodno pravo, navedene niti druge odredbe Kaznenih niti drugih zakona ne poznaju kaznena djela koja nisu propisana zakonom, ne poznaju djela protiv osoba kao državnih službenika koji to nisu. Stoga sudski vještak ni u kakvom smislu bilo kojom interpretacijom, teleološkim niti bilo kojim tumačenjem nije državni službenik. Samim time po prirodi stvari ne može biti niti jest odgovorna osoba u smislu članka 347. u vezi članka 89.(7) prijašnjeg i članka 293. u vezi članka 87.(6) važećeg KZ koje bi počinile kazneno djelo protiv službene dužnosti.

Kažnjivo postupanje sudskog vještaka kao i prevoditelja i tumača propisano je izvan dijela protiv službene dužnosti člankom 303. prethodnog odnosno člankom 305. važećeg KZ.

Teleološko kao i bilo koje tumačenje Zakona ne može radnju koja je nesporno utvrđena radnjom koja se morala obaviti kvalificirati kao radnju koja se nije smjela obaviti, niti neobavljenom radnjom koja se morala obaviti i zato izricati strogu kaznu.

Navedeno međunarodno pravo, navedene niti druge odredbe Kaznenih niti drugih zakona ne poznaju propisivanje kaznenih djela od slučaja do slučaja odlukama suda.

V

Radi pravilnog tumačenja i jedinstvene primjene zakonske odredbe, vladavine prava i pravne sigurnosti i načela diobe vlasti, načela legaliteta i zabrane proširivanja i kvalificiranja kojima sud stvara nova kaznena djela s apsurdnim i tragičnim posljedicama predlaže se Saboru Republike Hrvatske da donese slijedeće vjerodostojno tumačenje:

(1) *Vještak nije odgovorna osoba iz članka 347. u vezi članka 89.(7). prethodnog KZ, sada članka 293. u vezi članka 87.(6). Istim odredbama radnja obavljena kako se morala obaviti nije radnja koja se nije smjela obaviti, i nije neobavljena radnja koja se morala obaviti iz članka 347.stavak 1. prethodnog KZ sada članka 293.stavak 1. važećeg Kaznenog zakona, te stoga tom odredbom nije propisano takvo kazneno djelo ne može i nije propisana kazna za nepostojeće djelo. Tim istim odredbama nije dopušteno, radnju obavljena kako se morala obaviti, kvalificirati radnjom koja se nije smjela obaviti niti neobavljenom radnjom koja se morala obaviti prema prethodnom i važećem Kaznenom zakonu. Prethodni KZ NN 110/1997, 27/1998, 50/2000, 129/2000, 51/2001, 11/2003, 190/2003, 105/2004, 84/2005, 71/2006, 110/2007, 152/2008, 57/2011, 77/2011; Važeći KZ NN 125/11 i 144/12.*

2) *Izvor sredstava: Nisu potrebna sredstva za donošenje vjerodostojnog tumačenja.*

Zastupnik Hrvatskog sabora
Prof. dr. sc. Goran Dodig

